

தசேவிடுதலைப் போராட்டம் அதன் போக்குகளில் மக்களின் துன்பங்கள் முடிவற்றுத் தொடர்கின்றது. பாசிச சிங்கள இனவெறி அரசு தமிழ் தசேய இனத்தின் உயிர் மீச்சையே நசுக்கி அழித்துவிட கங்கனம் கட்பி பாரிய யுத்த முன்னெடுப்புக்களை முன்னெடுத்து வருகின்றது.

இந்த நிலையில் புலிகளின் மக்கள் விரோத நடவடிக்கையின் விளைவாக கடந்த 15 ஆண்டுகளில் அரசுக்கு எதிராக போராடிய பலரகைக் கொண்டும், சிறையில் அடைத்தும் தசேய இன அடையாளத்தை இன்னுமொரு புறத்தில் அழிக்கின்றனர். ஒரு போராட்டம் என்பது அதன் அனாதை சக்திகளையும் அரவனத்தை சுவதில் தான் வெற்றி அழிக்கின்றது. முஸ்லீம் சிங்கள அப்பாவி மக்களிடமிருந்து தானதாகுதல்கள் எல்லாம் இன்னும் தசேவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு பாதகமான அம்சங்களாகும்.

இந்தவகையில் இன்று யுத்தம் வல்ல முடியாத ஒரு தற்காப்பு யுத்த எல்லைக்குள் மிளமிளத் தொடர்வதும், அதன் விளைவுகள் தமிழ் மக்களையும், இலங்கையின் மொத்த அப்பாவி மக்களையும் எப்படி பாதிக்கின்றது என இக்கட்டுரை மீலம் ஆராய முயல்கின்றனே.

1993 களில் ஆசியாவில் பாகிஸ்தானுக்கு அடுத்ததாக இலங்கையே தனது வருமானத்தில் இராணுவத்திற்காக அதிகம் செலவழித்த நாடாக மாறியிருந்தது. இதன் மீலம் 1993 மூத்தயை 10 வருடத்தில் 22000 கோடி பணத்தையுத்த முனையில் எரித்து நாசமாக்கியுள்ளது. எந்த மீள் உற்பத்தியும் அற்ற 22000 கோடிபணம் என்பது இலங்கையின் படும்மோசமான அழிவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. 1993 இல் நாள் ஒன்றுக்கு 40 பரே கொல்லப்பட்ட நிலையில், வடக்குக் கிழக்கில் மொத்தமாக 60,000 பரே கொல்லப்பட்டனர். இதனைவிட 5000 பரே காணவில்லை. இதே நேரம் 1993 இல் இராணுவச் செலவு 3,600 கோடியாக உயர்ந்தது.

இந்த யுத்தக் கடுப்பிபிகள் என்பது தனது அரசியல் லாப நோக்கில், மலேமட்ட சலவந் தரகளின் கணவுகளடை ஈடுசய்ய தடாடரப்டுகின்றது. ஓடுக்கப்ட்ட அபிநிலமைக்கள் தங்கள் வறுமையின் கோரத்தமைபி மறகைகவும், அவர்கள் கிளர்ந்தமெந்துவிடாது தடுக்கவும் இன்று இவ்யுத்தம் தடாடரப்டுகின்றது. இதன் விளவைகள் மலம் 1993 இல் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அகதிகள் முகாம் பெருக்கடுத்தது. நாடு முழுவதும் 531 அகதிகள் முகாம்களில், மற்றும் தனிப்ட்ட அகதிகளாகவும் மடாத்தமாக 12 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பரே அகதிகளாக புலம் பெயர்ந்தனர்.

இது மட்டக்களப்பில் 16,907 குடும்பத்தசைச் சரேந்த 76,530 பரோக இருந்தது. யாழ்பாணத்தில் 80,271 குடும்பத்தசைச் சரேந்த 2,65,091 பரே குடிபெயர்ந்தனர். இது கிளிநேச்சியில் 40,889 பரோகவும், மன்னாரில் 54,760 பரோகவும், வவுனியாவில் 11,407 பரோகவும் திருகோணாமலையில் 33,727 பரோகவும், மல்லைத்தீவில் 30,139 பரோகவும் அம்பாறையில் 23,139 பரோகவும் காணப்ட்டது.

இதனைவிட நாட்டில் பலபாகத்திலும் அகதிகள் புலம் பெயர்ந்து உள்ளனர். இதனைவிட நாட்டைக்கு வளியில் சிலலட்சம் பரே பெயர்ந்துள்ளனர். இது மறேகு நாடுகளில் 2 லட்சத்துக்கு மலோகவும், இந்தியாவில் ஓரு லட்சத்துக்கு மலோகவும் உள்ளனர். இதனைவிட 1994 இல் அமினஸ்ரியின் அறிக்கைப்பி வடக்குக் கிழக்கில் மட்டும் 10 ஆயிரம் பரே காணாமல் போயுள்ளனர்.

இந்தநிலையில் யுத்தத்ததைத் தடாடர எல்லாவித முனவைகளையும் பயன்படுத்தி நாட்டை அழித்து வருகின்றனர். இராணுவபலம் மிகவகேமாக அதிகரித்துச் சனெறவண்ணம் உள்ளது. 1980 களில் இராணுவம் 15,000 பரோக மட்டும்ே இருந்தது. இது 1985 இல் 21,500 பரோக அதிகரித்த அடீ தநரேம் தற்காலிகமான 18,200 பரேயும், 14,500 பொலீ சையும் கொண்டிருந்தது. இதனைவிட பாராளுமணற் உறுப்பினர்

பாதுகாப்புப் படை 5,000 ஆக இருந்தது. இது 1993 இன் நடுப்பகுதியில் இராணுவம் 70,000 ஆகவும், கடற்படை 10,000 மாகவும், விமானப்படை 8,000 மாகவும், பொலீஸ் 30,000 மாகவும் கரெில்லா எதிர்ப்புப் படையைணி 12,000 மாகவும், தசேய பாதுகாப்புப் படையில் 15,000 மாகவும், இதவிட மற்றைய பிரிவுகள் 13,000 பரோகவும் காணப்பட்டது. இது மொத்தமாக 1லட்சத்து 58 ஆயிரம் படையாட்களாக 1993 இல் அதிகரித்தது. இது இன்று மலேமும் பலமடங்கு பெருகியிருக்கும் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இராணுவச் சலவையைப் பொறுத்த வரையில் 1978 இல் 56 கோடியாக இருந்தது. 1986 இல் இது 886 கோடியாக அதிகரித்தது. இது 1992 இல் 1600 கோடியாகவும், 1993 இல் 3600 கோடியாகவும் அதிகரித்தது. 1993 இல் மொத்த தசேய வருமானத்தில் 40 வீதம் யுத்தத்திற்காக சலவையுசெய்யப்பட்டது. 1992 இல் 1 வீதமாக இருந்த பாதுகாப்பு வரி 1993 இல் 3 வீதமாக அதிகரித்தது. பின் பாதுகாப்பு வரி 1993 இறுதியில் 3.5 வீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

யுத்தம் என்ற போர்வையின் கீழ் கொழுத்த பணக்காரன் மலேமும் பணக்காரனாக மாற கீழ்பட்ட மக்கள் மலேமும் ஏழைகளாக முறிவருகின்றனர். அக்களின் அடிப்படதைத் தவேகைக்கு ஒதுக்கிய பிச்சைக் காசுகள் கட்ட வேட்டுக்கு உள்ளாகி வருகின்றது.

1990 இல் மொத்த மக்கள் சவேகைக்கு ஒதுக்கிய பணம் மொத்தமாக 13.5 வீதமாக இருந்தது. 1991 இல் 7.4 விதமாக குறைக்கப்பட்டது. அதன் உட்பிரிவுகளைப் பார்ப்போமாயின்

பொதுச் சவேமை மொத்தமாக	1990	1991
தசேய உற்பத்தியில்	11.3 வீதம்	9.1 வீதம்

இதில் கல்வி	3.9 வீ தம்	3.6 வீ தம்
மருத்துவம்	4.8 வீ தம்	3.4 வீ தம்
வீட்டு	1.9 வீ தம்	1.6 வீ தம்

மக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தவிர்ப்பதை அரசு ஒருபுறம் வலியுறுத்தும், மறுபுறம் யுத்தம் அதைச் சூட்டாகாக்கின்றது. அற்புதமான தயையும் காலம் காலமாக சிறு சமீபப் புகளையும் கட்ட சாம்லாக மாற்றிவருகின்றது இந்த யுத்தம். இதனோடிக் கிடைத்த தகவல்களைத் தொகுத்துப் பார்ப்பதும் போது அவை அதிர்ச்சியடையக் கூடியனவாக உள்ளது.

1993,94 களில் 10-14 வயதுடைய ஒவ்வொரு ஐந்து பேருக்கும் ஒருவர் வீதம் பாடசாலை செல்லவில்லை. அதாவது 20 வீதம் பேர் பாடசாலை செல்லவில்லை. 19 லட்சம் குழந்தைகளில் 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர் விலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இதனை 1 லட்சம் குழந்தைகள் அதிகமாகும், 20,000 குழந்தைகள் விலையிலும் 10 ஆயிரம் குழந்தைகள் வீதிகளிலும் வசிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இதனை 10,000 சிறுவர்கள் பாலியல் தொழிலில் வளங்களைக் காணுமாறு கட்டிக் கொடுத்து எயிட் காவிகளை உருவாக்கி வருகின்றனர்.

1993 இல் அரசு புள்ளி விபரப்படியே 90,000 குடும்பங்கள் மீன்பிடி தொழிலை இழந்து அன்றாட வருமானத்தையே இழந்துள்ளனர். 1993 மயில் வாழ்க்கைச் செலவு 10 வீதமாக இருந்தது. யானில் அது 12.3 வீதமாக அதிகரித்தது. இந்தவகையில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துச் செல்கிறது. மரணவீதம் வடக்குக் கிழக்கில் என்றும் இல்லாதவாறு அதிகரிக்கிறது (இது யுத்தத்தில் இறப்பவர்களை விட்டயோகும்) இந்தவகையில் யுத்த கோரமும் அதன் இனவாத மனமும் மக்களைப் படுமோசமான வாழ்நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

பாடசாலகை கல்வியில் திட்டமிட்டே இனவாதம் புகுத்தப்பட்டிருப்பதை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விபரம் விளக்குகிறது.

பாடசாலகை ஆசிரியர் மாணவர்கள்		
சிங்களவர்கள்	1	18 பரே
தமிழர்கள்	1	43 பரே
முஸ்லீம்கள்	1	21 பரே

அதாவது ஒரு ஆசிரியர் தமிழ் மொழிமாணவர்கள் 43 பரே கற்பிக்கும் அதே நேரம் ஒரு சிங்கள ஆசிரியர் தமிழ் மொழி மாணவர்களின் மொத்தத் தொகையில் அரைவாசி சிங்கள மாணவர்களை கற்பிக்கக்கூடிய வகையில் இலகுவாகத் தப்பட்ட தமிழ் மொழி மாணவர்கள் புகைக்கப்படுகின்றனர்.

நாட்டில் உள்ள மொத்தப் பாடசாலகை 10,000 மாகும் இதில் 2000 மிகப்பின்தங்கிய பாடசாலகைகள். இதில் மலையகத்தில் 800 பாடசாலகைகள் உள்ளன. இதன் மூலம் மலையகமக்களின் கல்வியை இனவாதநோக்கில் திட்டமிட்டே முடக்கி வருகின்றனர்.

இன்று நாம் நாட்டைப் பார்க்கும் போது உயர்கல்வியில் பல்கலைக்கழகம் சிலல்லும் தகுதியை 45 ஆயிரம் பரே அடையின்றனர். ஆனால் அதில் 9 ஆயிரம் பரேக்கு மட்டுமே பல்கலைக்கழக அனுமி வழங்கப்படுகின்றது. அதில் பலர்கூட வலையினி உள்ளனர் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது. இங்கு இந்த 9 ஆயிரம் பரே தரெவ சய்ய தரப்படுத்தல் முறை புகுத்தப்படுவது இனவாதத்தின் ஒரு ஊற்று மூலமாகவே தொடர்கின்றது. இலங்கைக்கு ஏற்ற ஒரு கல்வி முறை உருவாக்கத் தவறி பல்கலைக்கழகத்திற்கு 9 ஆயிரம் மாணவர்களை தரெவ சய்ய 2லட்சம் மாணவர்கள் தயார் சய்யப்பட்டபின் அவர்கள் துக்கி எறியப்படுகின்றனர். எந்த நோக்கமும் இன்றி படித்த கல்வி எந் பிரயோசனமும் இன்றி, இலங்கை; பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை வளர்க்கும் வகையில் இம்மாணவர்கள் கற்பிக்கப்படாமல் சீரழிக்கப்படுகின்றனர்.

99.9 வீ தமான சிங்கள மக்களுக்கு தமிழ் தெரியாத இன்றைய நிலையில் 12.6 வீ த இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் 5வீ த சிங்கள இனவெறியர்களின் இனவெறித் துண்டுதலால் ஓடக்கூப்படுகின்றனர். இது யுத்தத்தின் ஒரு ககோர வடிவமாகும்.

1990 இல் இலங்கை அரசுத் துறை வலையான 7 லட்சத்தில், இலங்கை தமிழ் பசேம மக்கள் பெற்றது என்னவோ 50,400 வலை மட்டுமே. அதாவது 12.6 வீ தமான இலங்கைத் தமிழர், அரசு வலைகளில் 7.2 வீ தம் மட்டுமே பெற்றனர். இது 1980 களில் 11.25 வீ தமாக இருந்து 1985 இல் 9.67 வீ தமாகக் குறைந்து 1995 இல் 7.2 வீ தமாக குறைந்து சலெ்கின்றது. இது தனிநபர் துறையில் மலேம அதிகமாகும். இலங்கைத் தமிழர்கள்கு இந்நிலை என்னி மஸல் ம், மலையகமக்களின் நிலையை கற்பனை செய்யத் தவையில்லை. இந் தவகையில் இனவாதம் மலேம தீ விரப்படுத் தப்பட்ட யுத்தத் தை நகோக்கி வகேமாக நகர்ந்து சலெ் வதனை பின் வரம் அட்டவணையில் கானமுடியும்.

வலைவாய்புகள் 1980 - 1985 - 1990

மொத்த வலை வாய்பு சிங்களவர் தமிழர் (இலங் - இந்திய) மஸல் ம் ஏனையோர்

அரசு துறை

1980	3,68,849	84,34	11,61		3,33	0,72
1985	4,06,359	85,64	9,90	0,25	3,44	0,90
1990	4,21,009	89,4	6,35	0,75	3,3	0,35

கட்டறவுத் துறை

1980	2,28,531	85,75	10,67		2,56	1,03
1985	3,22,617	85,54	9,38	1,25	2,35	1,14
1990	2,79,584	88,1	8,2	0,5	2,2	1,0

மொத்தம்

1980	59730	84,88	11,25		3,03	0,84
1985	7,28,976	85,80	9,67	0,64	2,95	1,14
1990	7,00,593	88,8	7,2	0,3	2,9	0,8

இப்படிப் பல புள்ளிவிபரங்களை நாம் தொடுக்க முடியும் இனவாதம் தமிழ் தசீய இனத்தின் சூயநிர்ணயத்தை குழிதோண்டிப் புதைக்க எல்லாவகையிலும் எல்லாத் துறையிலும் காணப்படுவதை இக்கட்டுரை மீலம் காணமுடியும். தமிழ் பசேம் மக்கள் இதனை எதிர்த்து முறியடிக் கொந்த மக்களுக்குப் போராட ஜனநாயகமும், சிங்கள முஸ்லீம் சாதாரண மக்களை அவணைத்தும் சிலெலும் வழியில் மட்டுமே இனவாதத்தை தோற்கடித்து தமிழ் தசீய சூயநிர்ணயத்தைப் பெற முடிவதுடன் கொந்த சகோதர சிங்கள முஸ்லீம் மலையக ஓடக கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கு வழிகாட்ட முடியும் என்பதனை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இக்கட்டுரையில் தற்போது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம், மலையக மக்களின் ஒருசில புள்ளிவிபரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப்புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையில் தற்போது ஆட்சி செய்யும் அரசு இனவாதத்தை மக்கள் மத்தியவில் வீச்சுகின்றது என கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது முற்றிலும் உண்மையானது. இரூந்தபோதும் தற்போது இலங்கையில் நடப்பது ஒரு இனவாதம் கலந்த போர் என்பது தான் உண்மை. அதாவது சிங்கள அரசு எந்தனவு இனவாதத்தை மக்கள் மத்தியில் விதைக்கின்றதோ அதே அளவு தமிழ், முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிலும் இனவாதம் இவ் மக்கட்பிரிவினரை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவர்களால் விதைக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதவேளை தமிழ், முஸ்லீம், மலையக மக்களின் சூயநிர்ணய உரிமை பெருந்தசீயஇன அரசால் மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இரூந்த போதும் சூயநிர்ணய உரிமைகளை காண போராக இதனை நாம் முற்று முழுதாக அங்கீகரிக்கவில்லை. காரணம் இது நாடாபிரிக்கும் யுத்தமே. இங்கு நாடாபிரிக்கப்பட்டால் உழைக்கும் தமிழ் மக்களின் சூயநிர்ணய உரிமை முற்று முழுதாகக் கிடைத்துவிடுமா? என்பது கேள்விகுறியே. அடக்கியாளும் வரகம் இரூக்கும் வரனை அடக்கப்பட்டு இரூப்பவர்களின் சூயநிர்ணய உரிமை என்பது ஒருபோதும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒருவிடையம். தரபப்டுத்தல், வலேவாய்பு வசதி என்பன சிங்களவர்களுக்கே அதிகமாக லாபம் தரும் வகையில் அமகைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை மறுக்கவோ மறகைக்கவோ முடியாது. அதவேளை இப்பிரச்சனையில் பாதிக்கப்படுவது. தமிழ்மலே தட்டுவரகமும் தமிழ் குட்டி மூதலாளித்துவ வாதிகளும். மலேமும் நடபெறும் யுத்த ஆரம்பத்தில் தமிழர் தலைவர்களான தரகமூதலாளிகள் கும்பல் இக்கட்டுரையில் முன் வகைக்கப்பட்டுள்ள ஓடக குமுறகை காரணிகளைக் கறியே யுத்தத்திற்கு விதையிட்டனர். இன்று சிங்கள தரக மூதலாளித்துவ அரசும், தமிழ் தரகுகளான புலிகளும் தமது நலன்களைப் பாதுகாக்க மறேபடி காரணிகளையே பயன்படுத்துகின்றனர். எம்மபைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு ஆட்சிசெய்யும் முறை மாற்றப்படவேண்டும் அதற்காகவே மக்கள் அணிதிரள் வேண்டும். அப்போதுதான் இனவாதம் என்ற சிலெலை இலங்கை மண்ணில் இரூந்து துக்கி எறியமுடியும். இல்லாவிடத்து எந்த ஆட்சிமுறை வந்தாலென்ன, புதிய தசேம் உருவாகினால் என்ன இனவாதம் என்றும் அழியாது, யுத்தத்தையே தோற்றிவித்தபடி காணப்படும்.